

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
15. juli 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
Forenede sager C-203/15 og C-698/15	<p>Tele2 Sverige m.fl.</p> <p>1. Er en generel forpligtelse til at lagre trafikdata, som omfatter alle personer, alle elektroniske kommunikationsmidler og alle trafikdata uden forskel, begrænsninger eller undtagelser med henblik på at bekæmpe strafbare lovovertrædelser (som beskrevet [nedenfor under punkt 1-6]) forenelig med artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, henset til chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1?</p> <p>2. Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, kan lagringen alligevel være tilladt, hvis a) de nationale myndigheders adgang til de lagrede data fastsættes som [beskrevet nedenfor under punkt 7-24], og b) sikkerhedskravene er reguleret som [beskrevet nedenfor under punkt 26-31], og c) alle relevante data lagres i seks måneder, regnet fra den dag, kommunikationen blev afsluttet, og herefter slettes som [beskrevet nedenfor under punkt 25]?</p> <p>Davis e.a.</p> <p>1. Fastsætter Domstolens dom i de forenede sager C-293/12 og C-594/12, Digital Rights Ireland og Seitlinger (ECLI:EU:C:2014:238) (herefter »dommen i sagen Digital Rights Ireland«) (herunder navnlig dommens præmis 60-62), ufravigelige EU-retlige krav, der finder anvendelse på en medlemsstats nationale ordning for adgang til data, der er lagret i overensstemmelse med national lovgivning, med henblik på at overholde artikel 7 og 8 i chartret [om</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen Energistyrelsen	GA	19.07.16

	grundlæggende rettigheder] (herefter »chartret«)? 2. Udvider Domstolens dom i sagen Digital Rights Ireland anvendelsesområdet for chartrets artikel 7 og/eller 8 ud over anvendelsesområdet for artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (herefter »EMRK«), således som dette er fastslået i praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (herefter »ECHR«)?			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-526/14	<p>Kotnik e.a.</p> <p>1) Skal bankmeddelelsen – når henses til de konkrete retsvirkninger, som den medfører – fortolkes således, at den har bindende virkning i forhold til de medlemsstater, der tilsigter at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af økonomien ved at yde statsstøtte til fordel for kreditinstitutter, når denne støtte er irreversibel og ikke umiddelbart kan trækkes tilbage, under hensyn til, at Den Europæiske Union i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har enekompetence på statsstøtteområdet, og at Kommissionen i henhold til artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har kompetence til at træffe afgørelse på statsstøtteområdet?</p>	Justitsministeriet	Dom	19.07.16
C-341/15	<p>Maschek</p> <p>1) Er en national ordning som den omhandlede bestemmelse i § 41a, stk. 2, i lønregulativet for Wien af 1994, hvorefter en arbejdstager, hvis ansættelsesforhold på dennes egen anmodning ophører på et bestemt tidspunkt, som udgangspunkt ikke er berettiget til udbetaling af feriegodtgørelse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 7 i direktiv 2003/88/EF, forenelig med artikel 7 i direktiv 2003/88? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, spørges, om en national bestemmelse, hvorefter enhver arbejdstager, hvis tjenesteforhold ophører på dennes egen anmodning, skal gøre alt for at afholde optjent ferie inden tjenesteforholdets ophør, og hvorefter en ret til udbetaling af feriegodtgørelse i tilfælde af tjenesteforholdets ophør på arbejdstagerens anmodning kun opstår, såfremt arbejdstageren heller ikke havde været i stand til at afholde ferie i det omfang, der ligger til grund for anmodningen om udbetaling af feriegodtgørelse, hvis der var ansøgt om ferie fra den dag, hvor der blev indgivet anmodning om tjenesteforholdets ophør [er forenelig med artikel 7 i direktiv 2003/88?].</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	20.07.16

T-66/14	<p>Bredenkamp m.fl. mod Rådet og Kommissionen</p> <p>Påstande: Der træffes foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse for at formå Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union til at fremlægge samtlige dokumenter og beviser, som vedrørende sagsøgenes optagelse på listen måtte være i disse institutioners besiddelse. Rådet og/eller Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for ikke-økonomisk og økonomisk skade, som sagsøgerne har lidt som følge af den uretmæssige indførelse af EU-sanktioner over for sagsøgerne ved at optage (og siden hen opretholde frem til 2012) sagsøgenes navne i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 ved henholdsvis Rådets fælles holdning 2009/68/FUSP, Kommissionens forordning (EF) nr. 77/2009, Rådets afgørelse 2010/92/FUSP, Kommissionens forordning (EU) nr. 173/2010 og Rådets afgørelse 2011/101/FUSP samt Kommissionens forordning (EU) nr. 174/2011. Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale renters rente på Euribor + 2% (eller en anden rentesats, der måtte blive fastsat) af det beløb, som disse skal betale til sagsøgerne fra datoen for dommen. Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	21.07.16
C-493/14	<p>Dilly's Wellnesshotel</p> <p>Sagen vedrører: 1) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den særlige procedure i artikel 25 i forordning (EF) nr. 800/2008 (herefter »den generelle gruppefritagelsesforordning«) med henblik på at blive fritaget for anmeldelsespligten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF, men ikke overholder forskellige forpligtelser i kapitel I i den generelle gruppefritagelsesforordning og desuden heller ikke indeholder en henvisning til den generelle gruppefritagelsesforordning? 2) Strider det mod EU-retten, såfremt en støtteordning er baseret på den procedure i artikel 25 i den generelle gruppefritagelsesforordning, der gælder for støtte til miljøbeskyttelse, men betingelserne i kapitel II – dvs. støtte til miljøbeskyttelsesforanstaltninger og energibesparende foranstaltninger i henhold til artikel 17, nr. 1), i den generelle gruppefritagelsesforordning – ikke foreligger? 3) Er EU-retten til hinder for en national ordning, som ikke indeholder nogen tidsbegrænsning og heller ingen henvisning til den periode, der er anført i fritagelsesmeddelelsen, således at den begrænsning af godtgørelsen af energifgifter til ti år, der kræves i artikel 25, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning, kun fremgår af fritagelsesmeddelelsen?</p>	Udenrigsministeriet	Dom	21.07.16
Forenede sager C-387/15 og C-388/15	<p>Orleans e.a. m.fl.</p> <p>Den omhandlede GRUP omfatter byplanlægningsregler, hvori det bindende er foreskrevet, at udvikling af lokaliteter (nærmere bestemt områder til bedrifter i søhavne og bedrifter,</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	21.07.15

	<p>der er tilknyttet vandet, til logistiskparker, til sejlbare vandvejes infrastruktur og til trafik- og transportinfrastruktur), hvori der befinder sig naturværdier (areal med en naturlig habitattype eller levested for en art, som det særlige bevaringsområde er udpeget for), som bidrager til bevaringsmålsætningen for de omhandlede særlige bevaringsområder, først er mulig, når der er oprettet et varigt levested i naturkerneområder (udpeget i et Natura 2000 område), og den flamske regering har truffet en afgørelse efter forudgående udtalelse fra den flamske forvaltning for naturbevaring – som skal være en del af en ansøgning om en byplanmæssig tilladelse med henblik på gennemførelse af de fornævnte bestemmelser – hvorefter naturkerneområderne er varigt oprettet. Kan disse byplanlægningsregler med de heri forudsatte positive udviklinger tages i betragtning ved den i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, omhandlede bestemmelse af mulige væsentlige påvirkninger og/eller ved udarbejdelsen af en vurdering, eller kan disse byplanlægningsregler kun betragtes som »kompensationsforanstaltninger« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, for så vidt betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt?</p>			
C-282/15	<p>Queisser Pharma</p> <p>1. Skal artikel 34, 35 og 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der forbyder fremstilling, behandling eller markedsføring af et kosttilskud med aminosyrer (her: L-histidin), medmindre der på visse yderligere faktiske betingelser meddeles en tidsbegrænset dispensation hertil efter den nationale myndigheds skøn? 2. Følger det af opbygningen af artikel 14, 6, 7, 53 og 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed, at nationale forbud mod enkelte fødevarer eller fødevarer ingredienser kun må udstedes på de deri nævnte betingelser, og er dette til hinder for en national lovgivning som beskrevet under 1.? 3. Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som beskrevet under 1.?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	21.07.16

C-258/15	Salaberria Sorondo Er fastsættelsen af en øvre aldersgrænse på 35 år som betingelse for deltagelse i en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse som betjent ved politiet i den selvstyrende baskiske region forenelig med fortolkningen af artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 200/78/EF af 27. november 2000?	Beskæftigelsesministeriet	GA	21.07.16
C-156/15	Private Equity Insurance Group 1) Skal bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 2002/47/EF om realisering af finansiel sikkerhed, henset til første og fjerde betragtning til direktivet, fortolkes således, at disse bestemmelser alene finder anvendelse på konti, der anvendes ved afregning i forbindelse med værdipapirafviklingssystemer, eller således at de også finder anvendelse på enhver konto, der er åbnet i en bank, herunder en anfordringskonto, der ikke anvendes ved afregning af værdipapirtransaktioner?	Finanstilsynet	GA	21.07.16
C-128/15	Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Den anfægtede bestemmelse annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	21.07.16
C-127/15	Verein für Konsumenteninformation Sagen vedrører: 1. Agerer et inkassobureau, som i forbindelse med erhvervsmæssig inddrivelse af tilgodehavender på vegne af sin ordregiver tilbyder dennes debitorer at indgå afdragsordninger, i hvilken forbindelse der beregnes omkostninger i forbindelse med hans aktivitet, som i sidste ende skal betales af debitorerne, som »kreditformidler« som omhandlet i artikel 3, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende: Er en aftale om en afdragsordning, der gennem et inkassobureau indgås mellem en debitor og dennes kreditor, en »gratis henstand« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra j), i direktiv 2008/48/EF, hvis debitoren i denne aftale kun forpligter sig til at betale det ubetalte tilgodehavende samt de renter og omkostninger, som han ifølge loven i forvejen skulle have betalt for at være i mora, altså også uden en sådan aftale?	Justitsministeriet	GA	21.07.16
C-660/13	Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse K(2013) 6355 endelig af 3. oktober 2013 om undertegnelse af addendummet til aftalememorandummet om et finansielt bidrag fra Schweiz annulleres. Det fastslås, at virkningerne af afgørelsen opretholdes, indtil den er blevet erstattet. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	28.07.16

C-543/14	<p>Ordre des barreaux francophones et germanophones e.a.</p> <p>1. a) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, hvorefter de ydelser, der leveres af advokater, er undergivet momspligtig, uden at der derved i lyset af retten til juridisk bistand og princippet om den processuelle ligestilling af sagens parter tages hensyn til, om en borger, der ikke er berettiget til retshjælp, er momspligtig eller ikke-momspligtig, forenelig med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, for så vidt som denne artikel tillægger enhver ret til en retfærdig rettergang, muligheden for at lade sig rådgive, forsvare og repræsentere og indebærer en ret til retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse? b) Er Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 af de samme grunde forenelig med artikel 9, stk. 4 og 5, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25. juni 1998, for så vidt som disse bestemmelser fastsætter en ret til domstolsadgang, der ikke må være uoverkommelig dyr, og som skal etableres i form af »passende støtteordninger til at fjerne eller reducere finansielle og andre barrierer for adgangen til klage og domstolsprøvelse«? c) Er de ydelser, som en advokat leverer inden for rammerne af en national retshjælpsordning, omfattet af de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, og som har nær sammenhæng med velfærd og social sikring, eller er de fritaget i henhold til en anden bestemmelse i direktivet? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2006/112/EF, når det fortolkes således, at det ikke er muligt at momsfritage de ydelser, som en advokat leverer til en borger, der er berettiget til retshjælp i henhold til en national retshjælpsordning, da foreneligt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 14 i den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder? Resten af de præjudicielle spørgsmål fremgår af den præjudicielle forelæggelseskendelse.</p>	<p>Justitsministeriet Skatteministeriet Miljøstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>28.07.16</p>
C-469/14	<p>Masterriid</p> <p>Sagen vedrører: a) Skal bestemmelsen i kapitel V, punkt 1.4, i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97, EUT [2005 L 3, s.</p>	<p>Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet NaturErhvervsstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>28.07.16</p>

	<p>1], hvorefter dyrene efter 14 timers transport skal have en hvileperiode på mindst 1 time, hvor de vandes og om nødvendigt fordres, inden de kan transporteres i endnu 14 timer, fortolkes således, at transportintervallerne også kan afbrydes af en hvileperiode, der varer mere end 1 time, eller flere hvileperioder, hvoraf én mindst varer 1 time? b) Er den enkelte medlemsstats betalingsorgan bundet af den af embedsdyrlægen på udgangsstedet foretagne påtegning i henhold til artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport, EUT L 245, s. 16, således at lovligheden af en nægtelse af at foretage påtegningen alene skal undersøges af den myndighed, som grænsedyrlægens handling kan tilregnes, eller udgør embedsdyrlægens påtegning blot en administrativ procedurehandling, som kun kan anfægtes samtidig med de retsmidler, der kan iværksættes til prøvelse af betalingsorganets realitetsafgørelse?</p>			
C-457/15	<p>Vattenfall Europe Generation</p> <p>1. Indebærer optagelsen af kategorien »forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW« i bilag I til direktiv 2003/87/EF, at et anlæg til produktion af elektricitet bliver omfattet af emissionshandelspligten på tidspunktet for den første drivhusgasemission og dermed muligvis før tidspunktet for den første produktion af elektricitet i anlægget?</p>	Energistyrelsen	Dom	28.07.16
C-379/15	<p>Association France Nature Environnement</p> <p>Sagen vedrører: – Skal en national retsinstans, som fortolker EU-retten, under alle omstændigheder forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse, for at denne kan vurdere, om de bestemmelser, der af den nationale ret er blevet anset for at være i strid med EU-retten, midlertidigt skal opretholdes? – I tilfælde af et bekræftende svar på dette første spørgsmål vil den afgørelse, Conseil d'État måtte træffe om at opretholde virkningerne indtil den 1. januar 2016 af de bestemmelser i artikel 1 i dekretet af 2. maj 2012 vedrørende vurdering af bestemte planer og dokumenter, der har en indvirkning på miljøet, som retten finder ulovlige, bl.a. være begrundet i et tvingende hensyn til miljøbeskyttelse?</p>	Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.07.16
C-316/15	<p>Hemming</p> <p>Når en person, der ansøger om tilladelse eller fornyelse af en tilladelse til at drive sexvirksomhed, skal betale et gebyr bestående af to dele, hvoraf den ene vedrører den administrative behandling af ansøgningen og ikke kan tilbagebetales, og den anden vedrører forvaltningen af tilladelsesordningen og kan tilbagebetales, hvis tilladelsen ikke udstedes: (1)</p>	Naturstyrelsen	GA	28.07.16

	<p>betyder kravet om betaling af et gebyr, herunder den anden del, der kan tilbagebetales, som et EU-retligt spørgsmål og uden videre, da, at de indstævnte havde en udgift til deres ansøgninger, som var i strid med artikel 13, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, for så vidt som dette gebyr oversteg enhver omkostning, som Westminster City Council måtte have til behandling af ansøgningen? (2) afhænger en konklusion, om at et sådant krav skal anses for at indebære en udgift – eller i givet fald en udgift, der overstiger Westminster City Councils omkostninger til behandling af ansøgningen – af virkningen af yderligere (og i bekræftende fald hvilke) omstændigheder, f.eks.: a) beviser, der godtgør, at betalingen af den anden del, der kan tilbagebetales, påførte eller kunne påføre en ansøger visse udgifter eller tab, b) størrelsen af den anden del, der kan tilbagebetales, og det tidsrum, hvor den tilbageholdes, inden den tilbagebetales, eller c) enhver besparelse i Westminster City Councils omkostninger til behandling af ansøgninger (og dermed den del, som ikke kan tilbagebetales), som skyldes, at alle ansøgere skal forudbetale et gebyr bestående af begge dele?</p>			
C-256/15	<p>Nemec</p> <p>1) Skal bestemmelsen i artikel 2, nr. 1), tredje afsnit, i direktiv 2000/35 fortolkes således, at en fysisk person – i en ordning, hvori der til vedkommende med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet udstedes en tilladelse, som angiver den aktivitet, der er genstand for tilladelsen – ikke anses for en virksomhed, og at der således ikke foreligger en handelstransaktion som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktivet, såfremt den retlige transaktion, som den forsinkede betaling er afledt af, vedrører en aktivitet, som ikke er omfattet af tilladelsen? Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende: 2) Skal bestemmelsen i artikel 2, nr. 1), tredje afsnit, i direktiv 2000/35 fortolkes således, at en fysisk person anses for en virksomhed, og at den retlige transaktion, som den forsinkede betaling er afledt af, således udgør en handelstransaktion som omhandlet i den nævnte bestemmelse, såfremt den konkrete retlige transaktion ikke henhører under vedkommendes registrerede aktivitet, men er udledt af en aktivitet, som i sin natur kan være en økonomisk aktivitet, og for hvilken en faktura er udstedt? 3) Er reglen om, at anvendelsen af morarenter afbrydes, når beløbet af påløbne ubetalte renter svarer til hovedstolsbeløbet (reglen ne ultra alterum tantum), i strid med bestemmelserne i direktiv 2000/35?</p>	Justitsministeriet	GA	28.07.16
C-240/15	<p>ISTAT e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Er principperne om upartiskhed og uafhængighed, herunder på det økonomiske og organisatoriske plan, som skal gælde med hensyn til de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel [3]</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	28.07.16

	i direktiv 2002/21/EF, samt princippet om væsentlig egenfinansiering i henhold til artikel 12 i direktiv 2002/20/EF til hinder for nationale bestemmelser (som de i hovedsagen foreliggende), hvorefter disse myndigheder generelt er omfattet af bestemmelser om offentlige finanser, og i særdeleshed specifikke bestemmelser om kontrol med og rationalisering af de offentlige myndigheders udgifter?			
C-191/15	Verein für Konsumenteninformation 1 Skal spørgsmålet om, hvilken lov der finder anvendelse på et søgsmål med påstand om forbud som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, afgøres på grundlag af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen), når søgsmålet er rettet mod ulovlige kontraktvilkår, der anvendes af en virksomhed med hjemsted i en medlemsstat, der i forbindelse med elektronisk handel indgår kontrakter med forbrugere med bopæl i andre medlemsstater, herunder i domstolslandet?	Justitsministeriet	Dom	28.07.16
C-147/15	Edilizia Mastrodonato Sagen vedrører: Skal artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21/EF fortolkes således, at opfyldning af et affaldsdeponeringsanlæg – såfremt dette sker med andet affald end udvindingsaffald – altid skal omfattes af bestemmelserne om affald i direktiv 1999/31/EF, også selv om der ikke er tale om bortskaffelse, men om nyttiggørelse af affald?	Miljøstyrelsen	Dom	28.07.16
Forenede sager C-20/15 P og C-21/15 P	Autogrill España mod Kommissionen (appel) Påstande: Den appellerede dom ophæves. Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes. Banco Santander og Santusa mod Kommissionen (appel) Påstande: Den appellerede dom ophæves. Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.	Energistyrelsen	GA	28.07.16